

מאת יגאל לביב

המישורה והמכוניות הגנובות

ביום השני לפני שבועיים הודיע המישפוטן יורם שפוטל למישורת פתח-תיקווה כי מכוניות, מדגם „פורשה“, נגנבה ערב קודם לכן ממוסך בעיר זו. ביום השני של אותו שבוע התיימש מקבלת הודעה מהמישורה, והחליט להתקשר לחברת „הסור-קיס“, המתמחה באיתור מכוניות גנובות. הוא שילם לחברה 84 שקלים, ומסר את פרטי המכונית הגנובה בשעה 12 בצהריים. חצי שעה לאחר מכן התקשרה עימו החברה והודיעה כי מכוניות חונה בחניון „מגור“ בתל-אביב. שפוטל המופתע מיהר לחניון ומצא כי המכונית אותרה בכפר-אקסס, על-ידי שוטרי עיר ביום השני, היום שבו דיווח על הגניבה, ונגררה באותו היום על-ידי „מגור“ לחניונה. משום-מה לא טרחה המישורה להודיע לו על מצאת מכוניותו, וכך איפשרה לחברת „הסורקיס“ להרוויח בנקל.

דוקר מבקש

לבנות באונסה-קרלו

חברת זכריה דרוקר הגישה הצעות מפורטות לקבלת עיסקת-בנייה במונטה-קרלו, בהיקף של 40 מיליון דולר, הכוללת מגורים ומלונות. המרוייקט ממומן על-ידי חברת-השקע עות של „בנקו-דל-רומא“, והוא נערך בגלל חוסר-מימונות מיקצועית של הבורנים הנוכחיים. דרוקר ממתין עתה לאישור ההצעה, שאותה הגיש בימים אלה בעת ביקור במקום. חברתו החלה בהכנות לבנייה בהונג-קונג, שם יש לה יתרונות יחסיים על אחרים, תודות למכשיר לקידום-לעומק שפותח בחברתו. בהונג-קונג מחייבים פני הקרקע, הדומים להרי הכרמל היורדים לחיפה, חפירת יסודות עמוקים, המייק-

קבוצת דרוקר יתרונות יחסיים

רים מאוד את הבנייה. שיטת הקידוח ליסודות, שפותחה בחברתו, תקנה לו יתרונות בבנייה במקום. דרוקר גם שותף בשלושים אחוזים ב-מרוייקט בנייה גדול בקניה, יחד עם „שרותי הנדסה“ וחברת חירם זאבי.

המינהל החל מחכנו

שכונות חדשות

במרכז

מינהל מרקו-ישראל החל השנה ב-תיכנון איזורים חדשים למגורים ולמיס-חר. בתל-אביב, בשכונת נווה-שרת, מתוכננת שכונה חדשה, בשטח של 20 דונם, על-ידי „חלמיש“. ביפו מתכננים שכונה על שטח של 886 דונם במידרון יפו, ועוד שכונה על שטח של 65 דונם בשכונת-עמידר. ברמת-גן מתכננים שכונה על שטח של 36 דונם, ועוד איזור מסחרי ליד האי-טיון על שטח של 15 דונם. בבתי-ים, בשכונת רמת-הנשיא, מתכננים שכונה על שטח של 60 דונם. במושבה קדימה מתכננים שכונה על שטח של 80 דונם. בלוד, ברחוב הרצל, מתכננים שכונה על שטח של 430 דונם.

חביעה נגד „אגד“

לתשלום שכר מלא

לנכגע תאונה

חבר „אגד“ לשעבר, אריה אביג-דור, הגיש לבית-הדין לעבודה תביעה בעלת חשיבות עקרונית, שתכריע אם „אגד“ חייב לשלם שכר מלא לחבריו, שנמנעו בתאונות-עבודה. ב-1975 נגע אביגדור בתאונת-עבודה ו„אגד“ החליטה להעבירו לגמלת-יכרות ולהפקיע את חברותו בה. בהתאם לסעיף 32 לתקנון הסוציאלי של „אגד“, שלמה שהיה בתוקף בעת התאונה, זכאי התובע לקבל מ„אגד“ משכורת מלאה עד גיל 65. „אגד“ הסתמכה על סעיף 20 ד' לתקנון קרן הגימלאות של „אגד“, שלמיו אין הקרן מכסה מיקרים של תאונות-עבודה, וחברים הנפגעים בהן חדרים מלהות חבר בקרן. למרות ה-אמור בסעיף זה שלמה „אגד“ לאביגדור גימלה בשיעור של 71%. עתה תובע אביגדור כי יקבל משכורת מלאה, בהתאם לתקנון הסוציאלי.

„קופל“ סופג

מס'השירותים

מישראליים

חברת „קופל“ השכרת-רכב סופגת את מס השירותים שעליה להטיל על ישראל לים השוכרים מכוניות. הספיגה באה בגלל השפל בענף והמחירים הגבוהים של השכרת רכב בישראל. המנהלת החברה נמסר כי שכירת רכב קטן, כמו „אוטוביאקו“, בישראל, עולה 3500 לירות ליום, וביכלל זה 200 קילוי-מטר חינום. על מחיר זה יש להוסיף מע"מ, ולשיראליים עוד 20% מס-שירותים ועוד מס קצוב של 7 לירות ליום. עלות רכב כזה לישראל תגיע ל-4620 לירות. מחיר מכונית דומה לתיירים, המשלמים במט"ח, היא 16 דולר ועוד 16 סנט לקילומטר. ריאלית משלם התייר 50 דולר ליום, וביכלל זה הקילומטראז'. מחיר מכונית דומה בקפריסין הוא 17.29 דולר ליום, ללא הגבלת קילומטר. רים. מחיר „פורד אקוורט“ בקפריסין הוא 18.86 דולר ליום, ללא הגבלת קילומטרים, לעומת 40 דולר בישראל בלי עלות הקילומטראז'. המחירים הגבוהים של רכב שכור גרמו לשפל ללא תקדים בענף. השפל גרם ל-חברות לדרוש כי יתייחסו אליהן כאל מלונות, שכן השכרת מכונית ליום מכני-סה למדינת סכום של דולרים כמו השכר

בגנות מתכננים שכונה על שטח של 180 דונם. בחולות ראשון-לציון מתכננים שכונה על שטח של 400 דונם (מזה כ-40 קרקע פרטית). המינהל החל גם מתכנן עיר חדשה ב-איזור מודיעין, על שטח של 500 דונם.

אבניאון: יש ליצמצם

שליפת הסוכנים בחברות

מנכ"ל חברת-הביטוח „הסנה“ מאשר כי סוכני-הביטוח שולטים, למעשה, ב-חברות, בהחזיקם את הפרמיות שהם גובים ברשותם תחת להעבירם לחברות, וכך הם יכולים לעשות בכספים אלה כרצונם.

הוא ציין, כי כימעט בכל המיקרים אין הלקוח יודע כלל באיזה חברת-ביטוח הוא מבטוח, והוא מכיר רק את הסוכן, היכול לבטחו כרצונו בכל חברה.

מנכ"ל אבניאון הכסף אצל הסוכנים

איתן אבניאון אישר כי הסוכנים מחזיקים את הכספים אצלם עד הצי-שה, כך שהם מחזיקים ברשותם יתרות נכבדות. חברת-הביטוח אינן מסוגלות להתארגן מול הסוכנים, בגלל התחרות ביניהן, ורק הפיקוח יכול להתערב. אולם המפקח על הביטוח מעדיף לשלוט על מיספר קטן של חברות-ביטוח מאשר ל-פקח על 3000 סוכנים. יש סוכנים החיי-בים דרך-קבע יותר מ-500 אלף שקלים לחברה. „הסנה“ נלחם בסוכנים על-ידי רכישת סוכנויות, כדי להבטיח לעצמו זרם שוטף של פרמיות שאינו תלוי ברצו-נו הטוב של הסוכן. כיום שותפת „הסנה“ ב-12 סוכנויות-ביטוח.

אבניאון מסר, כי הוסכם עם חברות-הביטוח בחו"ל כי הריבית על הכספים המועברים להן כפרמיות תעלה מ-6% לשנה ל-15% לשנה, והתשלום יהיה פני-מיים בשנה, לעומת פעם בשנה. במקביל הוקטן הקומיסיון של החברות הישראלי-יות מהפרמיות שהן מעבירות לחברות ב-חו"ל מ-42.5% ל-38% בממוצע.

לדעת אבניאון הגיעו חברות-הביטוח ב-1980 לריווחיות כתוצאה מכמה גור-מים: יציור משך האשראי לסוכנים מ-10 השעיה חודשים לשישה חודשים בממו-צע; גביית-ריבית אפקטיבית בשיעור של 70% על הפיגורים ופרמיות בתשלומים, מה שגרם להקדמת התשלומים בחודש וחצי בממוצע; הקטנת הוצאות-המינהל של חברות הביטוח ב-9%. לדוגמה: ב-חברת „הסנה“ ירד מיספר העובדים ב-שנתים האחרונות ב-130, שהם 16%.

אבניאון ציין, כי הכתבות ב„העולם הזה“ על חברת-הביטוח הממשלתית, „ענ-בל“ והסוכן יצחק רכס הביאו לתפ-נית של 180 מעלות באוצר, שהורה ל-הפסיק מייד את כל נסיונות הביטוחים של רכס אצל חברות בלונדון, ולהמשיך בביטוחים כמו קודם. לענבל יועד תפ-קיד של יועץ-ביטוחים ממשלתי.

רת חדר במלון. החברות דורשות ביטול מס'השירותים והמס הקצוב. נתוני החברות מראים כי מחירי ה-השכרה שהן גובות נמוך יחסית לעומת המחיר שהיה עליהן לקחת. מחיר, „פורד פירמונט“ בארצות-הברית הוא 5000 דולר לחברה, ובישראל 31.5 אלף דולר. מכאן שהיה על החברות בארץ לגבות דמי-שכירות פי שישה מהמחיר באמרי-קה, אולם הן גובות דמי-שכירות פי-שניים בלבד.

המקדרים

המומלצים ביותר

- „איגוד הצרכנים“ האמריקאי פירסם לאחרונה סקר על מקדרים בעלי תא הקפאה עליון.
- המקדרים המומלצים ביותר על-ידי הם, לפי סדר העדיפות:
- „וירלפול“ דגם איי-איי-טי 17, במחיר ממוצע של 569 דולר.
- „סירס קאנוור“ 60771, במחיר ממוצע של 658 דולר.
- „גרנאל אלקטריק“, דגם טיי-בי-אף 17, במחיר ממוצע של 549 דולר.
- „הוטפונט“, דגם סיי-טי-אף, במחיר ממוצע של 569 דולר.
- „אמנה“, דגם טיי-סי, במחיר ממו-צע של 672 דולר.

בל"ל לא מופיע

בבעלי העניין

ב„דיסקונט“

בתשקיף האחרון של „אי-די-בי“, חב-רת-האחזקות השלטת בקבוצת „דיס-קונט“, נפקד שם קבוצת „בנק לאומי“ מרשימת בעלי העניין בבנק. בעבר הופיע שם בל"ל כבעל-עניין ב„דיסקונט“, היינו כמחזיק יותר מ-5% מהמניות. נראה כי בל"ל פיצל את חלקו בין חברות נאמנות וקרנות שבשליטתו.

בתשקיף מופיעה הערה מעניינת: „דיסקונט“ התחייב כי אחרי 31 במרס 1982 יגרום לכך ששטר-יהיון בסך 115.2 מיליון לירות, הנושאים ריבית שנתית של 20%, אשר נרכשו על-ידי צד שלישי והמוחזקים על-ידי, יירכשו על-ידי צד אחר. משמעות ההערה: מישהו הלווה לאחר את הסכום האמור בריבית ה-מצחיקה האמורה, והבנק ערב לפירעון ההלוואה על-ידי צד נוסף.

שאתכות גיינס

הסת'ימה בבית-ההישנים

מיפעל לייצור ולמכירת אופנת גיינס ישראלית בניו-יורק, שהוקם על-ידי ר-אל אראל, בעל חברת „אופנת מוס-טנג“, והיהלומן הישראלי דניאל כהן-ציון, הביא בימים אלה לתביעות הדר-יות בבית-המשפט. אראל יצא מן ה-עיסקה האמריקאית, והיהלומן הקים לאחרונה עסק אחר בישראל.

במברואר השנה הוקמה השותפות בין אראל לכהן-ציון, והוקמה חברה בשם „אופנת סוואנה“, שכרה מישרדים ב-ניו אמפייר סטיט בניו-יורק. דניאל כהן-ציון הוא יהלומן ישראלי עשיר. אחיו עוסק בבדים בהונג-קונג. אחרי כמה חודשים של ייצור החליט כהן-ציון להור-יצא את אראל מן החברה ולהכניס ב-מקומו את בני-מישפחתו. הוא טען, כי אראל הוציא את כספי-ההשקעה על רכישת מכונות-פאר וריהוט יקר למישר-דים, תחת להשקיעם בעסק. אראל טען לעומת זאת בבית-המשפט, כי משך חצי שנה השקיע את זמנו וכספו בחברה ה-חדשה, והרס את החברה שהוא בעליה, „אופנת מוסטנג“.

בדיקה מראה כי החברה מומנה ב-אמצעות חשבונות מטבע-זר של קרוביו של כהן-ציון, הגרים בניו-יורק, בסכומים של מאות אלפי דולרים.

ב-8 בספטמבר נחתם הסכם על פירוק שיתוף-הפעולה בין אראל לכהן-ציון, ש-לפיו מעביר אראל את מניותיו לאירג' כהן-ציון, וזה, יחד עם דניאל כהן-ציון ויגאל סעד, משחררים את אראל מכל התחייבות של „אופנת סוואנה“. אחרי פירוק השותפות מתח כהן-ציון עסק חדש עם בעל חולצות „דבש“, ש-נכנס לקשטים. דבש היה יליד קרוב של בצלאל מזרחי. משנכנס לקשטים, מכר צלאל מכונית ה„מרצדס“ שלו לאיש-העס-קים אלפרד אקירוב.